

— აჲ რომ მატუხუბ, გაზარდი მოსვლა არ გინდა?!

მოგახსენებთ, ზოგი-

ერთ ძველ ქართულ ზღაპარში ვაშლი სასწაულმოქმედ ხილად არის მიჩნეული. იგი წარმოადგენს როგორც ბედნიერების, ისე უბედურების სიმბოლოს. ზღაპრების გმირებს ვაშლი წარმოუდგებათ გამაცოცხლებელ წამლად და მომავლიდნებელ საწამლავადაც. ერთი სიტყვით, ხის ნაყოფს დიდი ძალა აქვს ზღაპრებში. ჩვენს მოთხრობაშიც მთავარ როლს ხილი ასრულებს. მაგრამ არა ვაშლი, არამედ მსხალი.

— აი, როგორ დაიწყო ეს ამბავი:

— რა მსხალია, ბიჭო! — შესძახა აღტაცებით საქხილბოსტნის გეგეჰკორის რაიონის დამზადების კანტორის ერთმა გამგებელმა და ქარვისფერი ნაყოფი ხელში შეათამაშა.

— ერთი შენცა ხარ ბედოვლათი, — გულღვარდლიანად დასცინა მეორე გამგებელმა, — ისე შესცივინებ მაგ ღორის სათქვლევს თითქოს ოქრო იყოს!

— სწორედ რომ ოქროა, ამხანაგებო! ოქრო კი არა და, შეიძლება ნატვრისთვალადაც იქცეს იგი ჩვენს ხელში.

— ბევრს ნუ ტლიკინებ, თქვი, რისი თქმაც გასურს. — დააჩქარა ვილაყამ.

— აი, რა: ჩვენს რაიონში ყველაზე ჯიშთან მსხლად კაიფერა ითვლება. დამზადებისათვის კილოგრამ მსხალში 50-დან 55 კაიკს ვიხდით.

— თუ მოსახლეობას ნაღდ ფულს მივცემთ და ერთბაშად გავუსაღებთ მთელი წლის მოსავალს, მოგვცემენ თუ არა მსხალს შეღავათიან ფასებში?

დიახ, მე დარწმუნებული ვარ, მოსახლეობისაგან ხილს, 20-25 კაპიკად შევიძენთ... შემდეგ შევავსებთ ქვითრებს უმაღლესი ფასებით და სალაროდან ორმაგ ფულს მივიღებთ.

დამზადების კანტორის მისვლურთ გამოცოცხლება დაეტყოთ, თვალეები გაუბრწყინდათ.

გავიდა დრო. ერთ მშვენიერ დღეს გეგეჰკორის დამზადების კანტორის გამგებლებმა კვლავ ერთად მოიყარეს თავი, ეს თავყრილობა მიზნად ისახავდა მოხვეჭილი ფულის რაოდენობათა ურთიერთგაცნობას.

— თქვენი არ ვიცი და, ჩემმა ჯადოსნურმა მსხალმა

ქაღალდი მსხალი

4.091 მანეთი შემიძინა. — სიამაყით განაცხადა გეგეჰკორის დამზადების პუნქტის გამგემ გივი ილიას ძე გამცემლიძემ.

— შენი მსხალი მთლად სასწაულმოქმედი ვერ ყოფილა, ჩემო გივი, — ნიშნისმოგებით გასძახა კოლეგას სოფ. გავედილის დამზადების პუნქტის გამგემ იური აკაკის ძე თაფლაძემ, — 9.194 მანეთი მიბოძა მე ჩემმა კაიფერამ.

— 10.096 მანეთი — აი, ჩემი მოგება! — გაუზვიადებლად, მოკლედ მოჭრა სოფელ ნაჯახოს დამზადების პუნქტის გამგემ მამია მაკარის ძე დანელიამ.

— მე ცოტათი მიჯობნია შენთვის, მამია ბატონო, — თავმოწონედ გაუღიმა ამხანაგს სოფელ ბანძის დამზადების პუნქტის გამგემ ანზორ ბაგრატიძის ძე მიქაიამ, — ჩემი შენაძენი 10.228 მანეთს შეადგენს.

მერე და, მაგას იკვებნით? — თავი გამოიღო სოფელ აბელათის დამზადების პუნქტის გამგემ სოსო გრიგოლის ძე გვილაძემ, — რა არის ათი ათასი?! აგერ მე 43.511 მანეთი გავაკეთე და თავს გაკეთებულად მაინც ვერ ვგრძნობ!

— რას დაჭამეთ, ხალხო, ერთმანეთი! — ფარული სიამაყით დაიწყო სოფელ ხუნწის დამზადების პუნქტის გამგემ გენადი ვარლამის ძე

დანელიამ, — ხომ იცით, მჯობნის მჯობნი არ დაიღვაო. მე ყველა თქვენგანზე მეტი ფული გამოვძალე ჩემს ჯადოსნურ მსხალს, მაგრამ არ ვტრაპახობ. 66.988 მანეთი რომელ ერთს გაგაჩნიათ?!

— იყუჩეთ, მეწვრილმანენო. — მედიდურად გადმოსძახა კოლეგებს გეგეჰკორის დამზადების ცენტრალური პუნქტის გამგემ შაქრო სპირიდონის ძე ჩიხლაძემ, — ნათქვამია, ქართველს ნატვრის შნოც არ ჰქონდაო. ხელთ ნატვრისთვალი გიპყრიათ და არ იცით, როგორ გამოიყენოთ იგი. ჩემთვის მაინც მოგებაა: 80.000 მანეთი ცოტაა განა?!

— კარგი, გეყოთ კინკლაობა! — თქვა ერთმა. — ვისაც რა უმოვნია, ღმერთმა შეარგოს. მე ახლა ის მაინტერესებს, სულ რამდენი მანეთი შეგვიძინა ამ მართლაც ჯადოსნურმა მსხალმა. გაჰკრეს-გამოჰკრეს საანგარიშოს და მათ თვალწინ კარგა მოზრდილი ციფრი გამოიკვეთა: 224.108 მანეთი.

— ბიჭოს, ძველი ფულით ეს თანხა ორი მილიონ ორას ორმოცდა ერთი ათას ოთხმოც მანეთს შეადგენს, ყოჩაღ ჩვენი!

— ჩვენ ყოჩაღ, მაგრამ რა დაშავეს იმ ადამიანებმა, რომლებმაც ხელი შეგვიწყეს ოცნების განხორციელებაში? — წარმოსთქვა ერთმა.

— სწორია, — განაგრძო მეორემ, — მაგალითად, მოლარე უკტება იასონის ძე თოდუასაგან დიდადა ვართ დავალებული. ფულს ვღებთ პარაკოდ გვაძლევდა მთელი ხნილი ქვითრებით. აგრეთვე უნდა ვუმაღლოდეთ ინკასატორებს ამირან დავითის ძე დგებუაძესა და ვახტანგ რაფდენის ძე წოწონავას, რომლებსაც სალაროდან ფული გამოჰქონდათ და ადგილზე გვირიგებდნენ.

— არც მალაზიის გამგებმა გავვიწიეს ნაკლები სამსახური, — საუბარში ჩაერთო მესამე, — ილია იოსების ძე შაშელაშვილი, ელენე სერგის ასული გულუა და გურამ ვარლამის ძე დანელია სიამოვნებით აწარმოებდნენ უსაქონლო ოპერაციებს. ისინი ხილის ნაცვლად ჩვენგან იღებდნენ ფულს, შეჰქონდათ ბანკში. თვითონაც გეგმას ასრულებდნენ და ჩვენც ხელს გვიწყობდნენ კომბინაციების და გვირგვინებაში. მათ 45.667 კილოგრამი მსხლის ფიქტიური მიღება გააფორმეს. სახუმარო საქმეა?

— განსაკუთრებით მადლიერების გრძნობით უნდა მოვიხსენიოთ საქხილბოსტნის გეგეჰკორის დამზადების კანტორის დირექტორი, ღვთისნიერი და ფრიად კეთილშობილი ადამიანი — ალექსანდრე ლევანის ძე ვალდავა. ჩვენი გამდიდრება მისი წყალობითაცაა.

შვიდეულის სჯა-ბაასი და მთავრდა.

ჩვენც დავამთავრებთ ჩვენს მოთხრობას ერთი ზღაპრის ერთი ეპიზოდით: გრძნეულ დედაბერს სურდა მოეკლა მზეთუნახავი. მან თავის მსხვერპლს მიაწოდა ჯადოსნური ვაშლი, მოკბიხა თუ არა მზეთუნახავმა ვაშლი, ლუკმა ყელში გაეხირა და მას დაეძინა სიკვდილის ძილით.

„ჯადოსნურმა მსხალმა“ კაიფერამ ზღაპრის მსგავსად ცხოვრებაშიც გამოავლინა თავისი მეორე, უარყოფითი თვისება და იგი ჩვენი მოთხრობის გმირებს გულზე დაადგა.

უპატიოსნოდ შეძენილი ლუკმა კი გულზე ადგება იმას, ვისაც გული არა აქვს.

გაიოზ შავერზაშვილი

— ვიდრე მომხსნიდეთ, მათჰმევიდეთ ორიოდ სიტყვა!
— ვერა, გენაცვალე! შენ რომ გათჰმევიდეთ, ჩვენ მოგვხსნიან.

მე ვიჯექი და ვაზროვნებდი. მოულოდნელად კარგმა აზრმა გამოიღვა. მანქანის კონსტრუქციული გადაწყვეტა თავისით დაიბადა ტვინის რომელიღაც კუნთულში და ხორცშესხმას ელოდა. შემდგომ აზროვნებას აზრი დაეკარგა და, ესკიზით ხელში, განყოფილების უფროსს მივადექი.

— ჩემი აზრით, ძალიან კარგი აზრი დამებოდა და ახლა თქვენი აზრი მაინტერესებს ჩემს აზრზე — გამოვთქვი ჩემი აზრი.

— სწორი აზრია, — თქვა განყოფილების უფროსმა, ესკიზს მიაჩერდა, ყველაფერი გაიზარა და თქვა:

— ყველაფერი კარგია, გეთანხმებით, მხოლოდ მარტო ჩვენი აზრი არაფერს არ წარმოადგენს, თუ მას მთავარი ინჟინრის აზრიც არ დაემთხვა. წავიდეთ, ვაჩვენო!

— ჩემი აზრით, მე და კენჭაძეს ძალიან კარგი აზრი დაგვებოდა, — უთხრა განყოფილების უფროსმა მთავარ ინჟინერს, — მაგრამ ჩვენს აზრს აზრი არ ექნება, თუ მას თქვენი აზრიც არ დაემთხვა.

— რა თქმა უნდა, — თქვა მთავარმა ინჟინერმა და ესკიზს მიაჩერდა.

— მშვენიერი აზრია, — თქვა მთავარმა ინჟინერმა, — მაგრამ ჩვენი აზრი, თავისთავად, არაფერს წარმოადგენს, თუ მას დირექტორის აზრიც არ დაემთხვა.

დირექტორი აზრზე არ იყო, მაგრამ ძვე კარგად თამაშობდა ჭკვიანის როლს, რომ არავის აზრადაც არ მოსვლია — შტერიაო. ეს იყო მრავალმნიშვნელოვანი დღემლის დიდი ოსტატი და უბაღლო ორატორი.

დირექტორი იჭდა და უაზროდ ერთ წერტილს მიშტერებოდა. სახე ნათლად მეტყველებდა მის გონებრივ შესაძლებლობებსა და მდიდარ შინაგან სამყაროზე.

— ჩემი აზრით, მე, ცხენოსანიძეს და კენჭაძეს ძალიან კარგი აზრი დაგვებოდა, მაგრამ ჩვენი აზრი თავისთავად არაფერს არ წარმოადგენს, თუ მას თქვენი კომპეტენტური აზრიც არ დაემთხვა, — ჩამოაყალიბა აზრი მთავარმა ინჟინერმა.

— აზრების სხვადასხვაობაში იბადება ჭეშმარიტება, — თქვა დირექტორმა. — რაში მდგომარეობს თქვენი აზრი?

დირექტორი ესკიზს მიაშტერდა, ყველაფერი გაიზარა, მერე მრავალმნიშვნელოვნად შემოგვხედა.

— უაზრობაა, — არ გაიზარა მან ჩვენი აზრი, — თქვენ რას იტყვით, ამხანაგო წიგნაძე? — ჰკითხა მთავარ ინჟინერს.

— მართალია, თამამი აზრია, მაგრამ... — უფრო კონკრეტულად!

— მაგრამ განუხორციელებელი, — დააუხსტა აზრი მთავარმა ინჟინერმა.

— თქვენ რა აზრისა ხართ, ამხანაგო ცხენოსანიძე? — დირექტორი განყოფილების უფროსს მიაჩერდა.

— ჩემი აზრი თქვენს აზრს ემთხვევა.

— თქვენ რას გვეტყვით, ამხანაგო კენჭაძე?

— მე მაინც ჩემს აზრზე ვარ, — აზრი არ შევიცვალე მე.

— არავის არა აქვს უფლება, თავისი აზრი სხვას მოახვიოს. მე, ამხანაგი წიგნაძე და ამხანაგი ცხენოსანიძე თქვენზე გამოცდილები ვართ და, მე მგონი, ჩვენი აზრი ერთსულოვანია! — დირექტორმა მთავარ ინჟინერსა და განყოფილების უფროსს გადახედა. მათ თავი დაუქრეს.

— ჭეშმარიტება აზრთა სხვადასხვაობაში იბადება, — მოვიშველიე დირექტორის აზრი.

— ჭეშმარიტება არავინ იცის, სად არის, — თქვა დირექტორმა.

— ყველას თავისი აზრი აქვს, — მოვისაზრე მე.

— მეტი იაზროვნეთ! — დამარიგა დირექტორმა

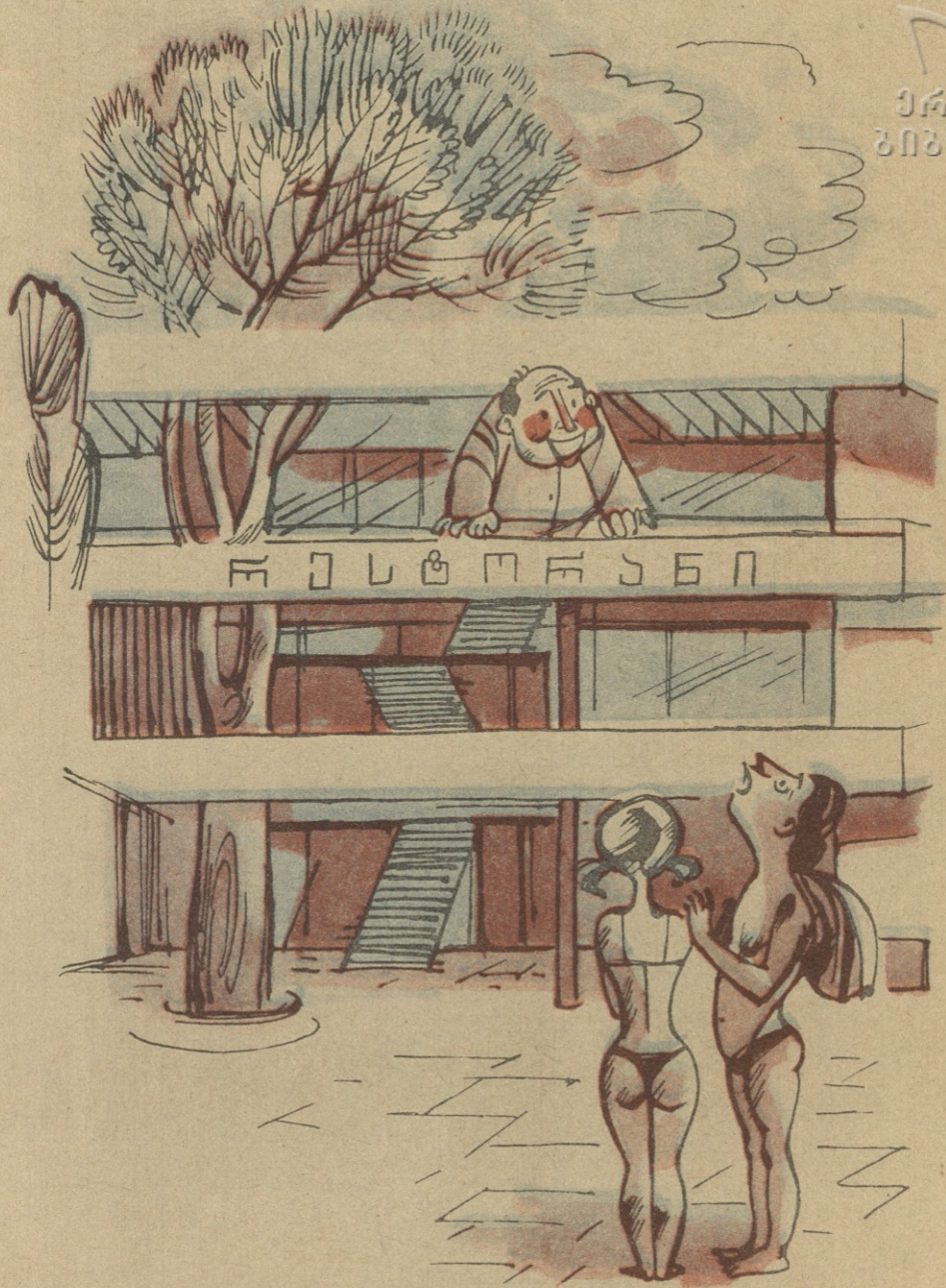
— გეცდები, — დავპირდი მე.

როცა ვარეთ გამოვედი, წიგნაძემ და ცხენოსანიძემ თვალი მომარიდეს.

— რას იზამ, დირექტორია და თავისი აზრი აქვს, — გამოთქვა აზრი განყოფილების უფროსმა.

— მთავარი მაგის აზრია, — თქვა მთავარმა ინჟინერმა.

მე აზრზე მოვედი. კარგი აზრები იშვიათად იბადება.

— ბოდიში, ბატონო, აქ ნახუარო აუზი იყო და, ხომ არ იცით, რა იქნა?!

მეყვება

შუალამის მეყდროება ტელეფონის ზარის წკრიალმა დაარღვია. ძლივს გამოერკვა ძილის ბურანიდან დაღლილი მწერალი. არც გაუხედავს ტელეფონისაკენ, ისე აიღო ყურმილი.

— დიას, გისმენთ! — დაბალ ხმაზე ჩაიბურტყუნა.

— გაგიმარჯოთ!

— ვერა, ვერ გიცანით.

— გუკვირდები, მაგრამ...

— თქვენ არასოდეს არ ამოლაპარაკებიახართ, თორემ, ხმა მაინც გქნებოდათ ნაცნობი.

— მეუზა?

— გმადლობთ, პატივცემულო მეუზა! არა მიშავს, ვცოდვილობ. თქვენ როგორ გიკით-

ხთ, ასე უნდა? ერთს არ გამოივლით, ერთხელაც არ გვეწვევით.

— ...

— რას ქვია, არ გინდათ შემაწუხოთ, ოჯახი, შვილი, ყველაფერი იმისათვის მინდა, რომ მოყვარეს მოყვრულად დავხვდი და მტერს — მტრულად.

— ...

— შემოქმედებას? არა უშავს, იწვის.

— რა დროს ტელეფონია ამ შუალამეს?! — წამოუხტა ცოლი.

— ვაი, შე საწყალო! — ჩაილაპარაკა მწერალმა.

მოკლედ, დიდხანს ილაპარაკეს სხვადასხვა საკითხებზე მწერალმა და მეუზამ.

„მეუზა, მეუზა!“ — ჩუმად გაიმეორა მწერალმა და მაგიდას მიუჯდა. დილამდე წერდა და ათეთრებდა. დილას რედაქციისაკენ გასწია, სადაც მეუზაობა დაეწყო მისი სკოლის მეგობარს... მეუზა სესხინაშვილს.

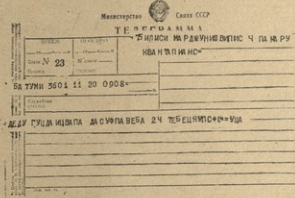

ნ.ბ. ზ. ბრძანაშვილი

უკრაინა "ნინაზის" კარავი

ლ. კ.ს.

ბანდაშვილი
20 თბილისში
(16.12.1931)
წავიკითხე და ვერაფერი ვერაფერი...

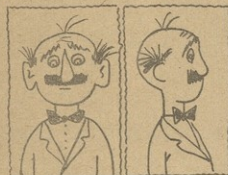

P. S. საშუალოდ, ნინაზმა ვერ ამოიკითხა ტექსტი და დაბრუნება მოეთხოვა...

რატომ ბაქსარა მამაკაცი

ბაქსარის შატის კომინანტი თუ არ ვცდები, მის ნაწარმ მაინც შეიძლება მალაზიაში. არ ვიცი, თუკი როგორ მოეწონა...

განკარა გვეხსნა ხორცი მასხანს. ტბილელის მოგებაზე 300-300 კილოგრამი შატის სახეობის შეამუშავებს...

1930 წლის 24 თებერვალს, 18 საათს და 15 წუთზე, გიორგი ერმალიანის ადგილსაცემად...

ლაბარიახის კომიტეტის თავმჯდომარის გიორგი სახელმწიფო უსმის მომხილეთი 1 (ერთი) იმდენი ლაბარიახის ბიულეთი...

უცხოეთი

წიქანამ იმ სოლო კონცერტზე, ჯაგებში რომ ჰქონდა იმ კვირას, ბუღელბურთზე იწვია და დიდხანს იხტუნა...

კინალმა ღალატის საწყალი, კინალმა ჩაველს ხეივანში, სცენაზე კეცვალს მოეწონა...

რას იტყვი, ხომ ვერცდილი გეძინებ, ხომ მიხვდი, რა არის სიმღერა, მე ისეთ მწერებალზე ავედი...

ბაჭრამ მე რჩევითვის ერისა გიბოძა, როდესაც მთელი ზმით გიკრძე, მიკრძეხილს უტრთობილი...

ნ.ბ. ზ. ბრძანაშვილი

წინასწარმეტყველს წამებულის ვედა გვირგვინი: კოცონზე დაწვა, ძელზე გასმა, ლანდელა, ჭილიტი...

ნ.ბ. ზ. ბრძანაშვილი

— დედაშენი ბაჭყალს მამაშენი, ახალგაზრდას, ის ჩემი ცოლდით სახე მამიკაშენი სად დაწაწაქვსაშენი!

მინიკუკები

- საბარბამბაროზი
— თმები გაცურებო?
— აბა!
— წვერი გაცურებო?

- ბაჭრამ ბაჭყალში
ბაჭრდი
— შერდი! — დამწყვილა უკნადად ვილაგე და, სიტყვის დამოაგრებად, ბრინჯაოს ქანდაკებასავით...

ნ.ბ. ზ. ბრძანაშვილი

— რატომ ხელს არ აწერს ანონიმისა?
— მისი სახელითაა არ მისაწერია!

(ტყის ბაღადა)

ერთ კოდალას — ჭრელს და მარჯვენს
წიფლის ტყეში ედო ბინა.
დაეძებდა ჭია-ლუებს,
ლდე და ლამე არ ეძინა.

დაერია მსუქან მატლებს,
ამოწმინდა ბევრი ხვრელი.
არც ბარტყები დაამშია,
საზრდო ჰქონდა თავსაყრელი.

ამ დროს ერთმა ბრიყვმა მაჩვმა,
რომ დაელო ურცხვად ხახა,
მიატოვა ბნელი სორო,
ჩვენს კოდალას შეუძახა:

„ტყვიამფრქვევი ხომ არა ხარ,
არ გვასვენებ, ძილს არ გვაცლი,
მატლებს სანსლავე და სუქლები
სულ ეგ არის შენი ღვაწლი?“

კოდალამ ბრიყვს უპასუხა:
„დღემდე რად ვერ შეიტყვეო,
მე რომ ჭიებს არა ვჭამდე,
გახმებოდა მთელი ტყეო!“

ბ. მახაშვილი

მოწინააღმდეგენი კლუბში ერთმანეთს ყოველგვარი წინასწარი შეთანხმების გარეშე
შე ხვდებიან. ისინი ორ ჯგუფად იყოფიან: ერთნი შეადგენენ მხიარულთა გუნდს, მეო-
რენი — საზრიანთა გუნდს. მხიარულები ბევრნი არიან, საზრიანები — ცოტანი. მხიარ-
ულები მხიარულებენ, საზრიანები კი საზრიანობენ. საზრიანებს შეუძლიათ სულ ად-
ვილად დამტკიცონ, რომ ორჯერ ორი ცხრაა, ან ოცდაშვიდი, ან იმდენი, რამდენიც თვი-
თონ სურთ. ამიტომ მხიარულები ყოველთვის აგებენ, საზრიანები — იგებენ. ეს ამბავი
ყველა მხიარულმა წინასწარ იცის. მართალია, საზრიანები იგებენ, მაგრამ პირში ჩალა-
გამოვლებულები არც მხიარულები რჩებიან. მათ შეხვედრებს არ ესწრება მაყურებელი
და არც ტელევიზიით აჩვენებენ, ისინი მაინც იკრიბებიან. მხიარულები გაუთავებლად
ყაყაბენ, საზრიანები ჩუმად არიან. ერთ საზრიანს შეუძლია ერთდროულად შეხვდეს
ათ, ოც და მეტ მხიარულს და ყველას მოუგოს. არა ჰყავთ მუდმივი ჟიური, მაგრამ ხან-
დახან, როცა კი იგი საქმეში ჩაერევა, საზრიანებს ანგარიში ერევათ.

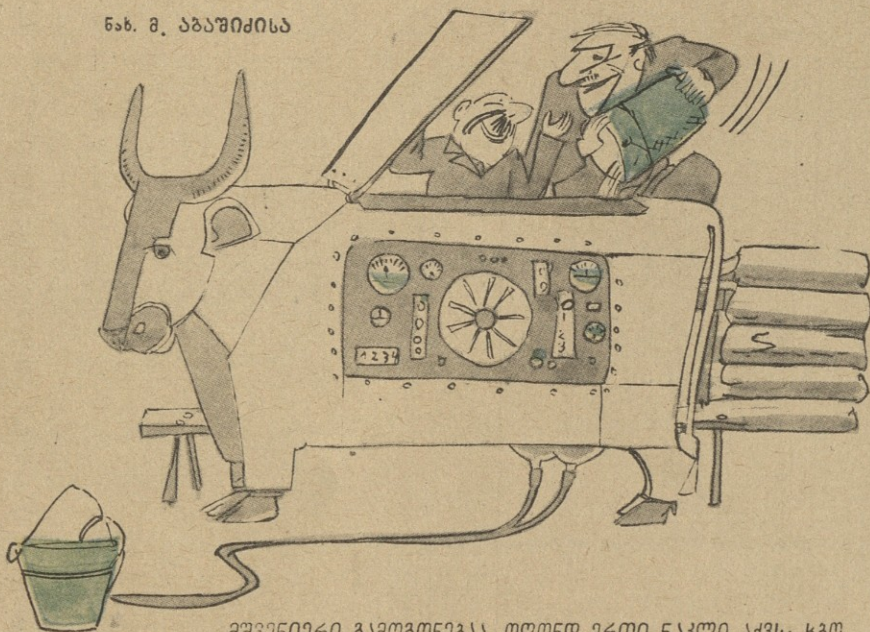
თუ ფული არა გაქვს, ვერც მხიარულებში მოხვდები და ვერც საზრიანებში.

შეხვედრის ბოლოს საზრიანები კლუბში რჩებიან, მხიარულებიდან კი ზოგი თვითონ
მიდის, ზოგიც მიაქვთ.

მხიარულთა და საზრიანთა კლუბი, ანუ რესტორანი, გვიან ღამემდე მუშაობს.

იასონ თეფიაშვილი

ნახ. მ. აბაშიძისა

მშვენიერი გამოგონებაა, ოღონდ ერთი ნაკლი აქვს: ხმო
არ უჩნდება.

პარგია, როსა მეზობელი გყავს!

ჩემს მეზობელს აგური ჩამოუტანეს. რაღაც უნდა აე-
მენებინა. აგური ქუჩაში დაყარეს. მანქანა წავიდა. სახლ-
ში არავინ ჰყავდა და მარტოქას მოუხდა ეზოში შეზიდვა.
საშინლად ცხელოდა. მეზობელს ოფლი წურწურით ჩა-
მოსდიოდა. შემეცოდა. მით უმეტეს, ცალი ხელი ტკიო-
და. ფარდა ოდნავ გადაწეული მქონდა და ეზოში ვიყურე-
ბოდი. ერთი საათის მერე ჩემი მეზობელი სულის მოსათქ-
მელად კიბის საფეხურზე ჩამოჯდა და, რატომღაც, ჩემი
ფანჯრისაკენ გამოიხედა, ფარდა სასწრაფოდ გადაწვიე
„კარგი საქმეა, — გავიფიქრე მე, — ხვალ რომ ტანკი ჩა-
მოუტანონ, ისიც მე უნდა ვათრიო, მეტი საქმე არა მაქვს“.
უსაქმურობამ დამალა და წამოვწყე. ერთი საათის შემ-
დეგ ისევ გადაწვიე ფარდა. ნახევარზე მეტი აგური გადა-
ეტანა, მაგრამ, ეტყობოდა, ძლივს იღბა ფეხზე. ისევ
გამოიხედა ჩემი ფანჯრისაკენ. ნერვები მომეშალა: „უსინ-
დისო! ჯერ ისიც გაუგებარია, რა მაქინაციებით შეიძინა.
არა ძმარ, მე რატომ უნდა გავერიო ამ ჭუჭყიან საქმე-
ში?“. არა და არ გამოვდიოდი ეზოში. როცა რამდენიმე
აგური დარჩა, მხოლოდ მაშინ გადავწყვიტე გამოვჩენი-
ლიყავი. მეზობელს ხელში ერთი აგური ეჭირა და ძლივს-
ლა მილასლასებდა.

— ცხელა! — ვთქვი და სიგარეტი გაგაბოლე.

თმები სახეზე ჩამომშლოდა და მისი გამოხედვა ვერ
შევნიშნე.

— ახლა რა სჯობს ცივ ლუდს! — ვთქვი და ისევ გავა-
ბოლე.

მეზობელი ჩემს წინ გაჩერდა და ხელი ჯიბეში ჩაიყო.

— დანას დამარტყამს, — გამიელვა თავში, — აგურის-
თვის უნდა დავიღუპო?

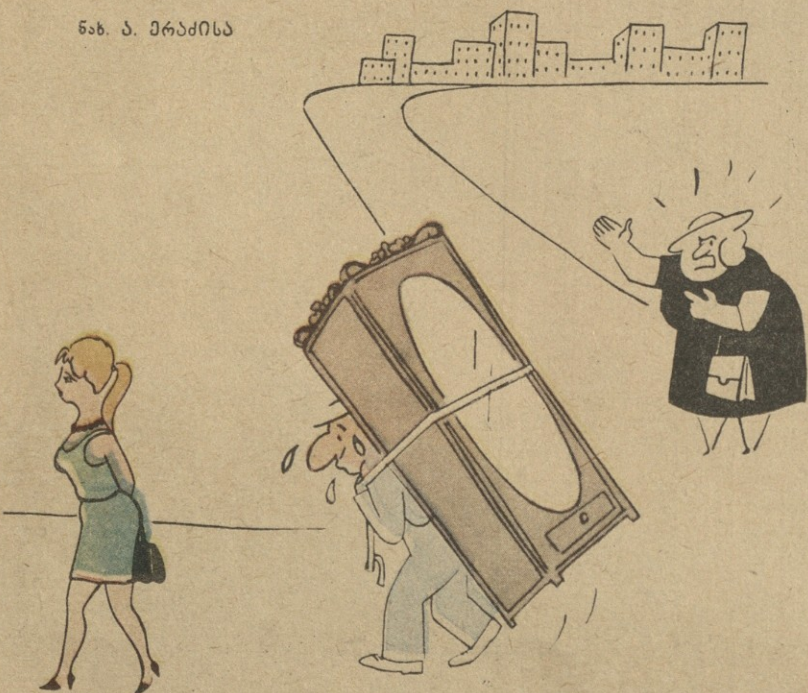
თვალეზი დავხუჭე და წასაქცევად მოვემზადე. მაგრამ
ვგრძნობდი, არაფერი ხდებოდა. თვალეზი გავახილე. მე-
ზობელი სახეს იწმენდა.

— იცი რა? — მითხრა მან, — ბოდიშს ვიხდი, მაგრამ
ძალიან დავილაღე, შედი ჩემს ოთახში, მაცივარში ლუდი
მაქვს, დალიე!

ცოტა ხნის შემდეგ მე და ჩემი მეზობელი ვისხედით
აივანზე და ცივ ლუდს მივირთმევდით, თანაც ტკბილად
ვმასლათობდით. საუცხოო გუნებაზე ვიყავი. კარგია,
როცა მეზობელი გყავს.

ანდრო კოკოლია

ნახ. ა. პრაბისა

— აქეთ, კაცო!

(თანამედროვე შემოკლებული ვარიანტი)

მოყმემ თქვა ჟურნალისტთაგან:
შიბნ გავიარენ კლდისანი,
მოვინადირენ, დავლახენ,
ბილიკნი ცხოვრებისანი...
შამამხვდეს კლდისა თავზედა
ხორო კომბინატორების,
ვეფხვ რეკავს: „თით არ დააწო,
თორო მაგხვდების ტორები!“
შავვარდი ვეფხვის კაბინეტს,
დრონ იყენენ შუაღდისანი,
ვეფხვი რომ წამამიფრინდა,
თვალნი მარისხნა ხთისანი.

შიბნეს ვეფხვი, მოყმე,
დაიდრნეს კამისიანი,
ვეფხვს ზევით მრავლად ეგულვის
შინაურ-თავისიანი.
მოყმე ფაქტს ფარობს... ვერ ფარავს,
ვეფხვმა დაადო ნიშანი,
სკამით გაართვა ჯაფშანი —
ჯაჭვისა სიმართლისანი.
მოყმემან ხელში იყარნა
ვადანი თავის ხმლისანი,
მაშინ გაუჭრა კალამმა,
დრონ იყენეს წაქცევისანი,
მაგრამ გულს გადმეკიდა,
დარტყმა ხვდა ინფარქტისანი.
ძლივსლა შამაწვა ლოგინზე
მოყმე — სულამამდინარი,
შერჩა „შპიონის“ სახელი,
წყალ ვერ გარეცხავს მდინარის!..

იოსებ მაჭარაშვილი
(ქ. საჩხერე)

ნ.ბ. ბ. ვირცხალაშასი

— ბინით ვერ ვარ მაინცდამაინც კმაყოფილი,
სამაგიეროდ ტელეფონი მაქვს.

ნ.ბ. დ. ჯარაფიშვილისა

— ჯამაგირი არ მაინტერესებს, რამე ფულიანი კაბილი
მამოწვინე!

ბავშვთა სახლის ლირეკორსი

უნათლო უზვილოგლიშვილის განცხადება
მოგახსენებთ, რომ ვარ დასავლეთ საქართველოს სო-
ფელ სანათლოს მკვიდრი. ჩემი წლოვანება ორმოცდაათს
აღწევს, ცოლისა (თუ არ გყუის) — ორმოცდახუთს. მი-
უხედავად იმისა, რომ პრესაში და რადიო-ტელევიზიით
ბევრს ლაპარაკობენ მრავალშვილიანობის შესახებ, შვი-
ლი არა მყავს. როდესაც ექიმ-გინეკოლოგს მივმართე
თხოვნით, რაგომ არ მიჩნდება ბავშვი-მეტი, მან მიპა-
სუხა: „შვილი შენ არც გეყოლებოდა, არც-გყავს და არც
გეყოლებოდა. ეს არაფერი. საქმე სულ სხვაა. ჩემმა მე-
ზობლებმა ჩემზე უკეთესად იციან ჩემი უშვილობის ამ-
ბავი, ამიტომ ყველა მჯავს და მპატიჟებს ბავშვის ნათ-
ლობაში, რომელიც ისე გახშირდა, გამოფხიზლებას ვერ
ვასწრებ. ძალიან გთხოვთ, სწორად გაიგოთ ჩემი მდგო-
მარეობა. თქვენ შეიძლება გაგეცნოთ და ისეთი დასკვნა
გამოიგნოთ, რომ მე ბავშვები მძულს. პირიქით, ძალიან
მიყვარს ჩვენი ცხოვრების ყველაღები. მართალია, არ
მყავს ისინი, მაგრამ ზეპირად ვიცი, რამდენი ბავშვი იბა-
დება ჩვენს ქვეყანაში ათას სულ მოსახლეზე. ძლიერ
განვიცდი იმ ამბავსაც, რომ, ამ ბოლო წლებში, მოქალა-
ქეთა დაუდევრობის შედეგად ეს რიცხვი შემცირდა, მაგ-
რამ თქვენ უფრო მოგახსენებთ, რომ ასეთი რამ მხო-
ლოდ ქალაქში ხდება, სადაც ადამიანები ფუფუნებაში
ცხოვრობენ და შვილებზე ნაკლებად ფიქრობენ.

ჩვენს სოფელში, რომელიც მეგად თბილსა და კლიმა-
ტურ სარგებელში მდებარეობს, სხვანაირადაა საქმე: აქა-
ურ ცხრა სულ მოსახლეზე წელიწადში ოთხმოცი ბავშვი იბა-
დება. ღმერთმა ათასი დაბადოს! მე არ ვარ ამის წინა-
აღმდეგი. საერთოდ, თქვენთვისაც ცნობილია, რომ ადა-
მის ყველა შთამომავალს, რომელიც ქრისტიანულ სამყაროს
ეკუთვნის, მონათვლა სჭირდება. მე არც ამის წინააღ-
მდეგი ვარ. მაგრამ, აბა, რა არის მართლა: ყველა ნათ-
ლობაში მე მპატიჟებენ? სამ დღეში ერთხელ, მაქვს თუ
არა მაქვს ფული, ვიღებ ვალს და მივდივარ ბავშვის მო-
სანათლავად. იქ კი, როგორც კარგ რესტორანში, არც მე-
გი. არც ნაკლები, 50 მანეთი უნდა დავგოვო. თუ არ
დავგოვებ, მეორე დღეს მთელი სოფელი დამემდურება
და ლანძვას დამიწყებს. არა და, გავდარიბდი კაცი. ათი
წელიწადია, რაც ჩემი ოჯახი ეკონომიურად ნადგურდე-
ბა. არაოფიციალური მონაცემებით, ნათლობებში უკვე
გადახდილი მაქვს 35 ათასი მანეთი, ხოლო ოფიციალუ-
რი ცნობების საფუძველზე, საეკლესიო ფონდში ჯვრე-
ბისა და სანთლების შესაძენად შევიგანე 10.950 მანე-
თი.

პატივცემულო დირექტორო! ჩემი სასომისდილი თხოვ-
ნაა, ერთი პაწაწინგელა ბავშვი მომაშვილოთ. არ და-
ვეძებ: მახინჯი იქნება თუ ლამაზი, ბიჭი იქნება თუ გო-
გო. არც ფერს ვკითხულობ. თეთრი იქნება თუ შავი,
ოღონდ მოუნათლავი იყოს. მე კი არ მოვნათლავ... ვიცი
მეზობლების ამბავი, არავინ არაფერს მომიგანს და
გაწეული ხარჯებიც ვალად დამედება. მოუნათლავი მეყო-
ლება და შიშით ნათლობაში არავინ დამპატიჟებს.

რაულ ბავუნაშვილი

მთავარი
რედაქტორი
ნოდარ ღუმბაძე

სარედაქციო
კოლეგია:
ზ. გოლჭვაძე
(პ/მ. მღვიმენი),
ს. კლდიაშვილი,
ნ. მაღალაშვილი,
ბ. ნიშნაშვილი
(მთავ. რედ.
მოადგილე),
ნ. შვილიძე,
ო. ზეიშვილი.

სატირისა და იუმორი.
შტრანლი „ნიანგი“.

თბილისი, რუსთაველი
პროსპექტი № 42.
Тбилиси, Сатирико-
юмористический
журнал «Ниянги».
ბელ. რედაქტორის
99-76-69, რედ. მოადგილის
93-49-32.
საერთო განყოფილების
93-10-78.

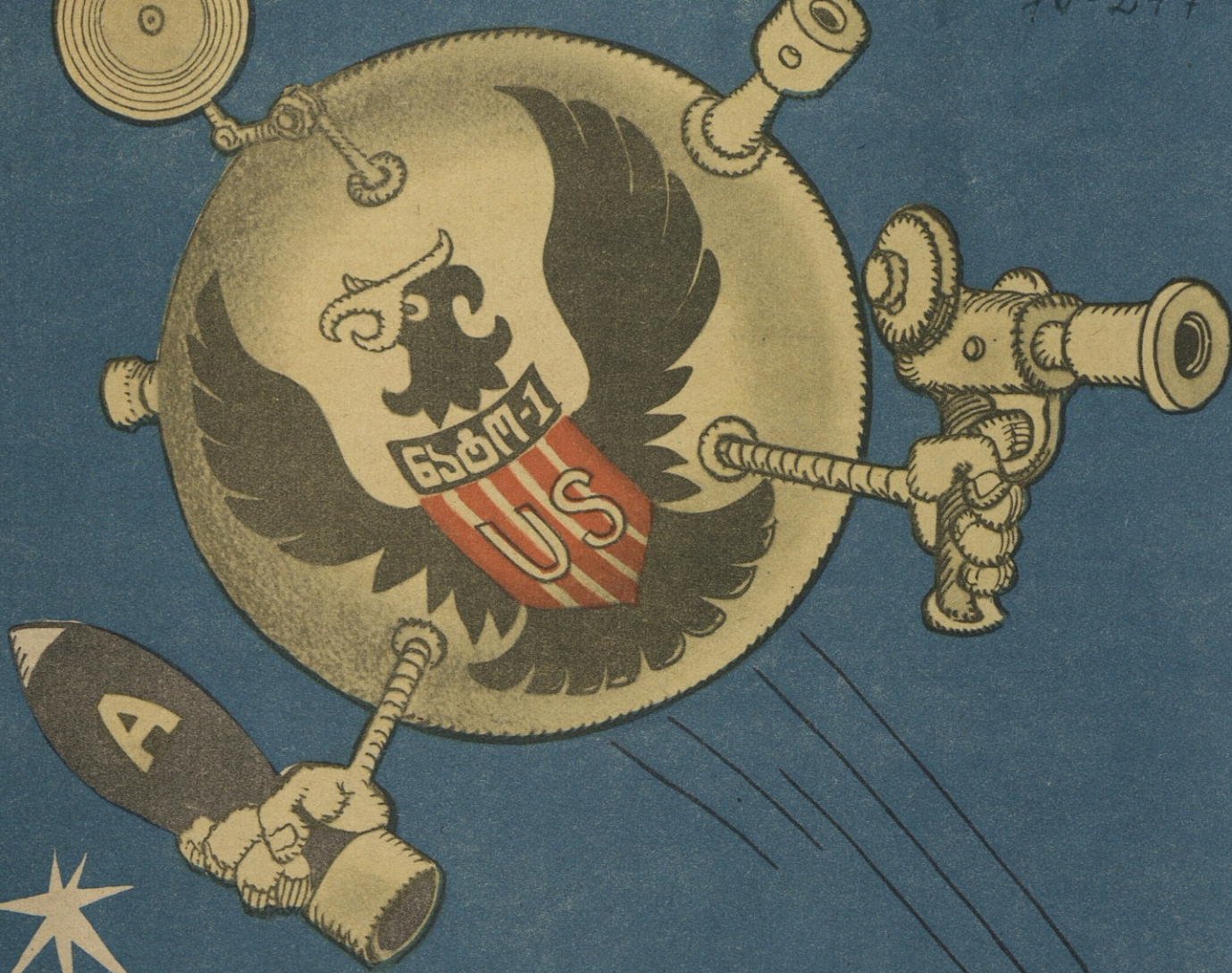
საბ. კვ. ცვ.ის გამომცემ-
ლობა. ИЗДАТЕЛЬСТВО
ЦК КП ГРУЗИИ.

გადაცემა ასაწყოვად
26/III-70 წ.
ხელმოწერილია დასა-
ბამად 23/IV-70 წ.
ჭალალდის ზომა
70x108¹/₈.
ფიზიკური ნაბეჭდი ფურ-
ცელი 1,
პროპორტიონი ნაბეჭდი ფურ-
ცელი 1,4.
საბ. კვ. ცვ.ის გამომცემ-
ლობის სტამბა,
თბილისი, ლენინის ქ.
№ 14.

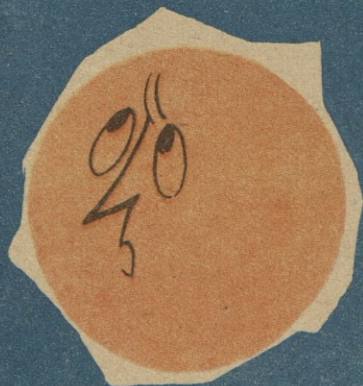
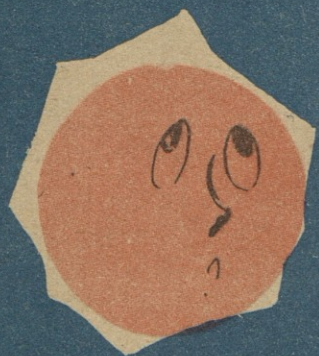
ТИПОГРАФИЯ ИЗД-ВА
ЦК КП ГРУЗИИ
ГБИЛИСИ, УЛ. ЛЕНИ-
НА № 14
შპპ. № 1011.
შპ № 02051.
ბირაჟი 125.900

КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛЯРЫ

ამერიკის შეერთებულ შტატებში, კენედის კონცხიდან, გაუშვეს დედამიწაზე ხელოვნური თანამგზავრი — „ნატო-1“. რომელიც ჩრდილოეთ ატლანტიკის ავრესიულ ბლოკში შემავალ სახელმწიფოებს ერთმანეთთან დააყავშირებს.

— შეხედეთ ამ უსინდისოს, დედამიწაზე ჯაშუს. მოგა არ იკვარა და ახლა კოსმოსსაც იწვია!

